

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2016. január 20.*

„Fellebbezés — Verseny — Kartellek — Az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése — A hálózati transzformátorok piaca — A piacok felosztására irányuló szóbeli megállapodás (»gentlemen’s agreement«) — »Cél általi« versenykorlátozás — A piacra lépés akadályai — Jogellenes kartellben való részvétel vélelme — Bírságok — Bírságkiszabási iránymutatás (2006) — 18. pont”

A C-373/14. P. sz. ügyben,

a **Toshiba Corporation** (székhelye: Tokió [Japán], képviselik: J. MacLennan solicitor, A. Schulz Rechtsanwalt, J. Jourdan és P. Berghe ügyvédek)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2014. július 31-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: F. Ronkes Agerbeek, J. Norris-Usher és K. Mojzesowicz, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, az első tanács elnöke, a második tanács elnökeként eljárva, J. L. da Cruz Vilaça (előadó), A. Arabadjiev, C. Lycourgos és J.-C. Bonichot bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. április 29-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2015. június 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével a Toshiba Corporation (a továbbiakban: Toshiba) az Európai Unió Törvényszékének 2014. május 21-i Toshiba kontra Bizottság ítéletének (T-519/09, EU:T:2014:263, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítélettel a Törvényszék elutasította a Toshibának az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.129 – „hálózati transzformátorok”-ügy) 2009. október 7-én hozott C(2009) 7601 végleges európai bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

- 2 Az [EK] 81. és az [EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira, amennyiben azok akár szándékosan, akár gondatlanságból:

a) megsértik az [EK] 81. vagy az [EK] 82. cikket; [...]

[...]”

- 3 Az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatás (HL 2006. C 210., 2. o., a továbbiakban: 2006. évi iránymutatás) 4. pontja a következőket mondja ki:

„[...] A bírságoknak elégséges elrettentő hatással kell rendelkezniük, nem csupán az érintett vállalkozásokat szankcionálva (speciális elrettentő hatás), hanem más vállalatokat is elriasztva az [EK] 81. és az [EK] 82. cikkel ellentétes magatartástól, illetve annak folytatásától (általános elrettentő hatás).”

- 4 A 2006. évi iránymutatás 13. pontja az alábbiakat írja elő:

„A kiszabásra kerülő bírságok alapösszegének meghatározásához a Bizottság a jogsértés által közvetlenül vagy közvetve érintett [helyesen: a jogsértéssel közvetlen vagy közvetett összefüggésben lévő], a vállalkozás által az [Európai Gazdasági Térségen (EGT)] belül, az érintett földrajzi területen értékesített áruk és szolgáltatások eladásának értékét alkalmazza. A Bizottság rendszerint a vállalkozásnak a jogsértésben való részvétele utolsó teljes üzleti évében történt eladásait veszi figyelembe [...].”

- 5 A 2006. évi iránymutatás 18. pontja szerint:

„Amennyiben egy jogsértés területi kiterjedése meghaladja az EGT területét (például a világméretű kartellek esetében), a vállalkozás szóban forgó, az EGT-n belül történt eladásai nem feltétlenül tükrözik megfelelő módon az egyes vállalkozások jogsértésben betöltött szerepének súlyát. Főként ilyen lehet például a piac felosztására irányuló világpiaci szintű megállapodások esete.

Annak érdekében, hogy ilyen körülmények között tükrözni lehessen az EGT-n belüli összértékesítést, valamint az egyes vállalkozások jogsértésben való részvételének viszonylagos arányát [helyesen: súlyát], a Bizottság megbecsülheti a jogsértés által érintett [helyesen: a jogsértéssel összefüggésben lévő] áruk vagy szolgáltatások eladásainak teljes értékét a releváns földrajzi piac egészére nézve (amely túllépi az EGT határait), majd ezen a piacon meghatározza a jogsértésben részt vevő vállalkozások értékesítésből

való részesedését, és az így kapott részesedési arányokat a vállalkozások EGT-n belüli összesített értékesítésére vetítheti. Az eredményt az eladások értékeként fogják felhasználni a bírság alapösszegének megállapításához.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 6 A jelen ügyben érintett ágazat a hálózati transzformátorok, a takaréktaszformátorok és a 380 kV vagy annál nagyobb feszültségű söntfojtók ágazata. A hálózati transzformátor egy alapvető elektromos alkatrész, amelynek feladata a feszültség csökkentése vagy növelése egy áramkörön belül.
- 7 A Toshiba egy japán társaság, amelyik lényegében a következő három tevékenységi területen működik: digitális termékek, elektronikus eszközök és alkatrészek, valamint infrastruktúra-rendszerek.
- 8 Az e társaságnak a hálózati transzformátorok ágazatában folytatott tevékenységeit illetően két fázist kell elkülöníteni a Bizottság által a vizsgálata során figyelembe vett, tehát az 1999. június 9-től 2003. május 15-ig terjedő időszakban. 1999. június 9. és 2002. szeptember 30. között a Toshiba ezen ágazatban a leányvállalatán, a Power System Co.-n keresztül folytatott tevékenységet. 2002. október 1-jétől kezdődően a fellebbező a tevékenységét a TM T&D-n, a Toshiba és a Mitsubishi Electric közös vállalkozásán keresztül folytatta, amelyben ez a két vállalkozás egyesítette a hálózati transzformátorok előállítására irányuló tevékenységét.
- 9 2008. szeptember 30-án a Bizottság úgy döntött, hogy a hálózati transzformátorok piacát érintő eljárást indít. A kifogásközlést a Bizottság 2008. november 20-án fogadta el. A Toshiba erre 2009. január 19-én válaszolt. A meghallgatásra 2009. február 17-én került sor.
- 10 A vitatott határozattal a Bizottság megállapította, hogy a Toshiba 1999. június 9-től 2003. május 15-ig olyan jogellenes kartellben vett részt, amely az EGT és Japán egész területére kiterjedt. E kartell az egyfelől a hálózati transzformátorok európai gyártói, másfelől a japán gyártók között kötött szóbeli megállapodásból állt, amelynek tárgya az volt, hogy tiszteletben tartják e két transzformátorgyártói csoport területeinek piacait, oly módon, hogy tartózkodnak az azokon történő értékesítésektől (a továbbiakban: *gentlemen's agreement*).
- 11 A Bizottság a *gentlemen's agreementet* „cél általi versenykorlátozásnak” minősítette. A vitatott határozat 165–169. pontjában ezen intézmény megvizsgálta, majd elvetette a szóban forgó eljárás alá vont egyes vállalkozások azon érvét, amely szerint a kartell nem gyakorolt hatást a versenyre, mivel a japán és az európai gyártók nem versenytársak az EGT piacára való belépés leküzdhetetlen akadályai miatt.
- 12 A *gentlemen's agreement* által létrehozott szervezetet illetően a Bizottság rámutatott arra, hogy mindkét gyártói csoportnak ki kellett jelölnie a titkársági feladatok ellátására egy vállalkozást. Azt is megállapította, hogy a piacfelosztó megállapodást egy olyan megállapodás egészítette ki, amely az egyes csoportok területéről származó ajánlati felhívásoknak a másik csoport titkárának történő bejelentésére irányult, annak érdekében, hogy azokat felosszák.
- 13 Egyébiránt a Bizottság megállapította, hogy a releváns időszakban – tehát 1999. június 9-től 2003. május 15-ig – a vállalkozások évente egyszer vagy kétszer találkoztak. E találkozókra 1999. június 9-től 11-ig Malagában (Spanyolország), 2000. május 29-én Szingapúrban, 2000. október 29-től november 1-jéig Barcelonában (Spanyolország), 2001. május 29-én és 30-án Lisszabonban (Portugália), 2002. február 18-án és 19-én Tokióban, 2002. szeptember 26-án és 27-én Bécsben (Ausztria) (a továbbiakban: bécsi találkozó), valamint 2003. május 15-én és 16-án Zürichben (Svájc) (a továbbiakban: zürichi találkozó) került sor. A Bizottság szerint ezek a találkozók többek között a *gentlemen's agreement* megerősítésére szolgáltak.

- 14 E megfontolások összességére tekintettel a Bizottság megállapította, hogy a Toshiba megsértette az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1, 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) 53. cikkét, és következképpen 13,2 millió euró összegű bírságot szabott ki e társaságra. A vitatott határozat nem érintette a TM T & D-t és a Mitsubishi Electricet.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 15 A Törvényszék Hivatalához 2009. december 23-án benyújtott keresetlevelével a Toshiba a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be négy jogalapra hivatkozva.
- 16 A Törvényszék e jogalapok összességének elutasítását követően a keresetet teljes egészében megalapozatlannak nyilvánította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 17 A Toshiba azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, valamint semmisítse meg a vitatott határozatot;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
 - a Bizottságot kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.
- 18 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a Toshiba-t kötelezze az eljárás során felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

A felek érvei

- 19 Az első, a megtámadott ítélet 230. és 231. pontjára irányuló jogalapjával a Toshiba arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a *gentlemen's agreement* „cél általi versenykorlátozásnak” minősítette, e tekintetben a japán gyártók és az európai gyártók közt fennálló potenciális versenyhelyzetet véve alapul. Márpedig, mivel a kartell résztvevői nem voltak potenciális versenytársak, a Törvényszék nem állapíthatta volna meg, hogy cél általi versenykorlátozás áll fenn. A Toshiba szerint a Törvényszék tévesen következtetett ilyen potenciális versenyhelyzet fennállására, először is abból, hogy az EGT piacára való belépésnek nincsenek leküzdhetetlen akadályai, másodszor abból, hogy fennállt a *gentlemen's agreement*.
- 20 Azzal kapcsolatosan, hogy az EGT piacára való belépésnek nincsenek leküzdhetetlen akadályai, a Toshiba azt állítja, hogy ez a kritérium nem megfelelő a japán és az európai gyártók közti potenciális versenyhelyzet fennállásának megállapításához. Ennek érdekében a Törvényszéknek a jelen esetben bizonyítania kellett volna, hogy a japán gyártók valós és konkrét lehetőségekkel rendelkeztek az EGT

piacára való belépéshez, és hogy az ilyen belépés számukra gazdaságilag életképes stratégia volt. Márpedig a jelen esetben a hálózati transzformátorok piacának jellemzői és működése az EGT piacára való belépést gazdaságilag lehetetlenné teszi.

- 21 A *gentlemen's agreementet* illetően a Toshiba úgy véli, hogy a Törvényszék azáltal, hogy annak fennállását a japán és az európai gyártók közötti potenciális verseny bizonyítékának tekintette, azt a megdönthetetlen vélelmet állította fel, amely szerint, ha két vállalkozás bármilyen jellegű megállapodást köt, akkor azokat automatikusan potenciális versenytársaknak kell tekinteni, mentesítve ekképpen a Bizottságot az ezzel kapcsolatos bizonyítás terhe alól.
- 22 A Bizottság álláspontja szerint a fellebbező érveit mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 23 A megtámadott ítélet 228. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a piac felosztására irányuló megállapodásként a *gentlemen's agreementet* „cél általi korlátozásnak” kell minősíteni.
- 24 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy a megállapodás az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésében meghatározott tilalom hatálya alá tartozzon, az szükséges, hogy annak „célja vagy hatása” a belső piaci verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása legyen. A Bíróságnak az LTM-ítélet (56/65, EU:C:1966:38) óta érvényes állandó ítélkezési gyakorlata szerint e feltételeknek a „vagy” kötőszóval jelzett vagylagos jellege miatt először is meg kell vizsgálni a megállapodás tulajdonképpeni célját (ING Pensii ítélet, C-172/14, EU:C:2015:484, 30. pont).
- 25 Ezért amennyiben a megállapodás versenyellenes célja bizonyított, már nem szükséges megvizsgálni annak versenyre gyakorolt hatásait (lásd ebben az értelemben: T-Mobile Netherlands és társai ítélet, C-8/08, EU:C:2009:343, 28. és 30. pont; GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság és társai ítélet, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P és C-519/06 P, EU:C:2009:610, 55. pont).
- 26 Valamely magatartás cél általi korlátozásnak minősítését illetően a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a vállalkozások közötti egyeztetés bizonyos típusai a verseny tekintetében elegendő károsági fokot mutatnak ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy hatásaik vizsgálata nem szükséges (ING Pensii ítélet, C-172/14, EU:C:2015:484, 31. pont). Ezen ítélkezési gyakorlat azzal a körülménnyel függ össze, hogy a vállalkozások közötti egyeztetés bizonyos formái jellegüknél fogva úgy tekinthetők, hogy károsak a rendes verseny megfelelő működésére (CB kontra Bizottság ítélet, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 50. pont).
- 27 A Bíróság ítélkezési gyakorlatában az is megállapításra került, hogy annak értékelése érdekében, hogy a vállalkozások közötti megállapodás elegendő károsági fokot mutat-e ahhoz, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett „cél általi versenykorlátozásnak” kelljen tekinteni, e megállapodás rendelkezéseinek tartalmát, az általa elérni kívánt célkitűzéseket, valamint azt a gazdasági és jogi háttérrel kell megvizsgálni, amelybe e megállapodás illeszkedik (ING Pensii ítélet, C-172/14, EU:C:2015:484, 33. pont).
- 28 Ekképpen a Bíróság már megállapította, hogy a piac felosztására irányuló megállapodások a verseny különösen súlyos megsértéseinek minősülnek (lásd ebben az értelemben: Solvay Solexis kontra Bizottság ítélet, C-449/11 P, EU:C:2013:802, 82. pont; YKK és társai kontra Bizottság ítélet, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 26. pont). A Bíróság azt is megállapította, hogy a piacok felosztására irányuló megállapodásoknak már önmagukban versenykorlátozó céljuk van, és az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése által kifejezetten tiltott megállapodások csoportjába tartoznak, mivel ez a cél nem igazolható az érintett versenyellenes magatartás gazdasági összefüggéseinek elemzése útján (Siemens és társai kontra Bizottság ítélet, C-239/11 P, C-489/11 P és C-498/11 P, EU:C:2013:866, 218. pont).

- 29 Ami az ilyen megállapodásokat illeti, a magatartás gazdasági és jogi összefüggéseinek elemzése ekképpen arra korlátozódhat, ami feltétlenül szükségesnek bizonyul a cél általi versenykorlátozás fennállásának megállapításához.
- 30 A jelen esetben a Toshiba azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a *gentlemen's agreement* annak előzetes vizsgálata nélkül minősítette „cél általi versenykorlátozásnak”, hogy a japán gyártóknak az EGT piacára való esetleges belépés gazdaságilag életképes stratégiát jelent-e.
- 31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék megvizsgálta a Toshiba azon érvét, amely szerint a *gentlemen's agreement* nem volt olyan jellegű, amely az EGT-n belül korlátozta volna a versenyt, azon oknál fogva, hogy az európai és a japán gyártók az európai piacon nem voltak versenytársak. A Törvényszék a megtámadott ítélet 230. pontjában ilyen körülmények között állapította meg egyfelől, hogy mivel az EUMSZ 101. cikk a potenciális versenyre is vonatkozik, a *gentlemen's agreement* alkalmas arra, hogy korlátozza a versenyt, kivéve ha az európai piacra történő belépésnek olyan leküzdhetetlen akadályai vannak, amelyek minden potenciális versenyt kizárnak a japán gyártók részéről.
- 32 Másfelől a megtámadott ítélet 232. és 233. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ezen akadályokat nem lehet leküzdhetetlennek minősíteni, amit az a körülmény bizonyít, hogy a Hitachi Európában található ügyfelektől származó projekteket fogadott el.
- 33 A Törvényszék a megtámadott ítélet 231. pontjában azt is megállapította, hogy a *gentlemen's agreement* egy olyan „erős valószínűsítő körülmény[nek felel meg], amely alátámasztja a versenyhelyzet fennállását” a gyártók két csoportja között, ami – amint azt a főtanácsnok az indítványának 100. pontjában megjegyzi – a releváns gazdasági és jogi összefüggések egyik elemének minősül.
- 34 Márpedig a Törvényszék által ily módon elvégzett elemzés megfelel a jelen ítélet 24–29. pontjában szereplő, annak megállapítására szolgáló kritériumoknak, hogy az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése megsértésének cél általi korlátozás jellege van, anélkül hogy a releváns gazdasági és jogi összefüggéseket részletesebben elemezni kellene.
- 35 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy amennyiben a Toshiba azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen ítélte úgy, hogy az európai piacra való belépés akadályai nem leküzdhetetlenek, és hogy következésképpen potenciális verseny áll fenn az európai és a japán gyártók között ugyanezen a piacon, az ilyen érvek a Törvényszéknek a tényállásra vonatkozó értékelését vitatják, amely – hacsak a tényállás nincs nyilvánvalóan elferdítve, illetve a jelen ítélet második jogalapjának keretében elvégzendő elemzésre is figyelemmel – nem tartozik a fellebbezés keretében eljáró Bíróság felülvizsgálatának körébe.
- 36 Következésképpen a Toshiba első jogalapját el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 37 A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 233. pontjában szereplő megfontolásai ellen irányuló második jogalapjával a Toshiba azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a Hitachi levelének tartalmát. A Toshiba szerint ugyanis, noha a Hitachi csupán egy általános nyilatkozatot tett, amellyel már nem vitatta a *gentlemen's agreement* fennállását, a Törvényszék ebből arra következtetett, hogy ez a társaság elismerte, hogy elfogadott három olyan projektet, amelyek a transzformátorai európai ügyfeleitől származtak.

38 A Toshiba szerint a Hitachi levele tartalmának ilyen elferdítése nélkül a Törvényszék nem juthatott volna arra a következtetésre, hogy az EGT piacára való belépés akadályai nem voltak leküzdhetetlenek, amely folytán a jelen esetben nem lehetett volna megállapítani az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértését.

39 A Bizottság e jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

40 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszék kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tényállás megállapítására és mérlegelésére, valamint – főszabály szerint – az általa e tényállás alátámasztása érdekében elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát – eltekintve e bizonyítékok elferdítésétől – nem minősül a Bíróság felülvizsgálati jogkörébe tartozó jogkérdésnek.

41 Ahhoz, hogy a Bíróság az elferdítést megállapíthassa, annak nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése.

42 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 108. pontjában megjegyzi, nem tűnik ki a Hitachi levelének vizsgálatából, hogy a Törvényszék elferdítette volna az abból következő releváns ténybeli elemeket.

43 A Hitachi a levelében ugyanis nem szorítkozik arra, hogy eláll a *gentlemen's agreement* fennállásának bármely jellegű vitatásától, amint azt a Toshiba állítja. Ellenkezőleg, a Hitachi levelének megfogalmazásából következik, hogy ez a társaság elfogadta „[a Bizottságnak] a *gentlemen's agreement* fennállására és tartalmára vonatkozó következtetéseit, ahogyan azok a kifogásközlésben szerepelnek”. Márpedig meg kell jegyezni – miként azt a főtanácsnok teszi az indítványának ugyanezen 108. pontjában –, hogy már a kifogásközlésben felmerült az azzal kapcsolatos kérdés, hogy a Hitachi elfogadott három szerződést az EGT-ben.

44 Ennélfogva a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 233. pontjában elfogadott értelmezése egyáltalán nem a Hitachi levelének nyilvánvaló elferdítéséből következik.

45 Mindenesetre, még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék elferdítette a Hitachi levelének tartalmát, ez nem kérdőjelezhetné meg azt a következtetést, hogy a Bizottság a jogilag megkövetelt módon bizonyította, hogy az európai piacra való belépés akadályai nem leküzdhetetlenek.

46 E következtetés ugyanis nem kizárólag a Hitachinak a jelen ítélet 37. pontjában említett kijelentésein alapul, hanem más bizonyítékokon is. Ekképpen egyfelől a Törvényszék a megtámadott ítélet 225. pontjában megjelölte, hogy a Bizottság a vitatott határozat 168. pontjában kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt a piacra való belépés akadályai nem leküzdhetetlenek, azaz egyfelől azt, hogy a koreai Hyundai cég nemrég belépett az európai piacra, másfelől azt, hogy a japán gyártók jelentős értékesítéseket könyveltek el az Egyesült Államokban, és hogy az érintett vállalkozások semmilyen bizonyítékot nem terjesztettek elő, amely kimutatta volna, hogy az amerikai piacra történő belépés akadályai nagymértékben különböznek az európai piacra történő belépés akadályaitól. A fellebbező e megállapításokat a jelen fellebbezés keretében nem vitatta.

47 Másfelől a Törvényszék a megtámadott ítélet 231. pontjában úgy ítélte meg, hogy a *gentlemen's agreement* fennállása önmagában olyan érvnek minősül, amely komolyan megkérdőjelezi a fellebbező által képviselt azon álláspont hitelességét, amely szerint az európai piacra való belépés akadályai

leküzdhetetlenek. Ugyanis – amint azt a Törvényszék ugyanezen pontban helyesen megjegyezte – kevésbé valószínű, hogy a japán és az európai gyártók piacfelosztó megállapodást kötöttek volna, ha nem minősülének legalább potenciális versenytársaknak.

48 E megfontolásokra tekintettel a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 49 A harmadik jogalap három részre oszlik. A jogalap első részével a Toshiba azt állítja egyfelől, hogy a megtámadott ítélet a kartellben való részvétele elemzését illetően ellentmondásos indokoláson alapul, másfelől, hogy a Törvényszék elferdítette az ebben az összefüggésben felhasznált bizonyítékokat, azaz a bécsi találkozó beszámolóját, a Fuji társaságnak az M.-től származó belső feljegyzését, valamint a Fujinak az e találkozóról készült értelmező feljegyzését (a továbbiakban együtt: vitatott dokumentumok). A Toshiba szerint, noha a Törvényszék a megtámadott ítélet 208. pontjában helyesen állapította meg, hogy a fellebbező a bécsi találkozó során elállt attól, hogy a TM T&D létrehozását követően részt vegyen a további találkozókon, ezen ítélet 209. és 211. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Toshibának a *gentlemen's agreementben* való részvétele kétséges maradt, és attól függött, hogy a TM T&D részt vesz-e majd benne, vagy sem. A Toshiba szerint a Törvényszék tehát ellentmondott önmagának, mivel a bécsi találkozó után az egyetlen függőben maradt elem nem a Toshiba mint egyéni vállalkozás részvétele volt a további találkozókon és a *gentlemen's agreementben*, hanem a TM T&D-é.
- 50 A jogalap második része, amely lényegében a megtámadott ítélet 213., 218. és 220. pontjában szereplő megfontolásokra irányul, azon alapul, hogy a Törvényszék állítólagosan tévesen alkalmazta a „nyilvános elhatárolódásra” vonatkozó kritériumot, mivel e bíróság, azon lehetőség teljes kizárása érdekében, hogy a Toshiba a bécsi találkozó során nyilvánosan elhatárolódott volna e megállapodástól, abból a tényből indult ki, hogy a *gentlemen's agreementet* az említett találkozó során megerősítették. A Törvényszéknek – éppen ellenkezőleg – arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a Toshiba a bécsi találkozózt követően elállt a kartellben való részvételtől, mivel e társaság nem vett részt a zürichi találkozón.
- 51 A jogalap harmadik részével a Toshiba azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette a személyes felelősség elvét, mivel e bíróság úgy ítélte meg, hogy a fellebbező továbbra is részt vett a kartellben, még a TM T&D létrehozása után is, noha ennek létrehozása után a Toshiba kilépett a szóban forgó piacról. E tekintetben a Toshiba vitatja többek között a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 218–221. pontjában szereplő megállapításait, amennyiben e bíróság szerinte tévedett, amikor lényegében azt mondta ki, hogy a zürichi találkozóig a fellebbezőnek a jogsértésben való részvétele abból a tényből következik, hogy a fellebbező „azt sugallta a többi résztvevőnek, hogy ő vagy a TM T&D továbbra is részt vesz a *gentlemen's agreementben*”, anélkül hogy e bíróság konkrétan megvizsgálta volna, hogy a Toshiba jelen volt-e ezen a találkozón.
- 52 A Bizottság úgy véli, hogy e jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

– A harmadik jogalap első részéről

- 53 Ami először is a Toshibának a harmadik jogalap első része keretében felhozott, és az indokolás ellentmondásosságán alapuló kifogását illeti, meg kell állapítani, hogy az a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.

- 54 A Törvényszék a megtámadott ítélet 208. pontjában a vitatott dokumentumok alapján kétségtelenül elismerte, hogy a Toshibának a *gentlemen's agreementben* való, a bécsi találkozót követő egyéni részvételéről még dönteni kellett a TM T&D létrehozása miatt. Ezen ítélet 209. pontjában a Törvényszék e tekintetben megállapította, hogy a vitatott dokumentumokból arra lehet következtetni, hogy a bécsi találkozón megfogalmazottak szerint „kétségek [voltak] azzal kapcsolatban, hogy a [fellebbező] a jövőben részt fog-e venni a *gentlemen's agreementben*, és hogy az fenn fog-e maradni, és [...] hogy egy további találkozóra kellett, hogy sor kerüljön, amely során e kérdést kellett megvitatni”.
- 55 Mindazonáltal, amint az ugyanezen 208. pontból kitűnik, egyfelől a kartellben részt vevő vállalkozások úgy vélték, hogy a fellebbező részvétele nélkül már nem fűződik érdek a *gentlemen's agreement* fenntartásához. Másfelől a Törvényszék a megtámadott ítélet 211. pontjában meg tudta állapítani, hogy a bécsi találkozó résztvevői megerősítették a *gentlemen's agreementet*, és azon projektek bejelentésének szabályait, amelyek ennek a kartellnek a körébe tartoztak.
- 56 A fentiekből következően a Törvényszék a megtámadott ítélet 213. pontjában önellentmondás nélkül döntött lényegében úgy, hogy nem lehet a vitatott dokumentumokból arra következtetni, hogy a Toshibának a *gentlemen's agreementtől* való elhatárolódási szándéka már a bécsi találkozó óta bizonyított volt, és azt e találkozó többi résztvevője egyértelműen megértette, mivel e dokumentumokból az is kitűnt, hogy a kartell további fennmaradásához semmilyen érdek nem fűződött volna, figyelembe véve, hogy a felek milyen jelentőséget tulajdonítottak a Toshiba e kartellben való részvételének. Következésképpen a harmadik jogalapnak az indokolás ellentmondásosságára alapított első részét el kell utasítani.
- 57 Ami másodsor az azzal kapcsolatos érvet illeti, hogy a Törvényszék elferdítette a vitatott dokumentumok tartalmát, ez utóbbiakból egyáltalán nem következik, hogy a Toshiba a bécsi találkozótól kezdődően kilépett volna a *gentlemen's agreementből*. Ugyanis – amint azt a főtanácsnok az indítványának 119–121. pontjában megállapította – kitűnik egyfelől a Fuji társaságnak az M.-től származó és a bécsi találkozóra vonatkozó belső feljegyzéséből, hogy a Toshibának a TM T&D létrehozását követő találkozókon való részvételéről még dönteni kellett. Való igaz, hogy kitűnik a Fuji társaság által e találkozóval kapcsolatban készített értelmező feljegyzésből, hogy „azt a lehetőséget, hogy a Toshiba a TM T&D létrehozását követően részt vesz a találkozókon (miközben a Mitsubishi azokon nem vesz részt), a Toshiba cáfolta”. Azonban az említett feljegyzés azt is tartalmazza, hogy „mivel a Mitsubishi már nem vesz részt ezeken a találkozókon, döntést szükséges hozni annak megállapítása érdekében, hogy a TM T&D jogosult-e ezeken a találkozókon részt venni”.
- 58 Másfelől a bécsi találkozóról készült beszámolóból egyértelműen kitűnik, hogy a Toshibának a jövőbeni találkozókon való részvételének kérdéséről „viszonylag gyorsan” kellett dönteni, és hogy e kérdésnek kellett a következő találkozó fő napirendi pontját képeznie. Ekképpen nem lehet megállapítani, hogy a Törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat elferdítette.
- 59 Ennélfogva nem lehet megállapítani, hogy a Törvényszék indokolása ellentmondást tartalmaz, vagy hogy a Törvényszék a rendelkezésére álló bizonyítékokat elferdítette. A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap első részét el kell utasítani.
- A harmadik jogalap második részéről
- 60 A harmadik jogalapját alátámasztó második résszel a Toshiba lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy ez utóbbi nem állapította meg a *gentlemen's agreementtől* a bécsi találkozó során való elhatárolódását, az e találkozón tett nyilatkozatai, illetve azon tény ellenére, hogy e társaság nem vett részt a zürichi találkozón.

- 61 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy elegendő, ha a Bizottság bizonyítja, hogy az érintett vállalkozás olyan találkozókra vett részt, amelyekre versenyellenes megállapodásokat kötöttek, anélkül hogy az ezek ellen kifejezetten tiltakozott volna, hogy kellőképpen bizonyítsa az említett vállalkozás kartellben való részvételét. Amennyiben az ilyen találkozókra való részvétel bizonyított, a vállalkozás feladata az annak bizonyítására alkalmas valószínűsítő körülmények előterjesztése, hogy az említett találkozókra történő részvétele mögött nem volt versenyellenes szándék, oly módon, hogy bizonyítja, hogy a versenytársaival közölte, hogy e találkozókra az övéktől eltérő szándékkal vesz részt (Aalborg Portland és társai kontra Bizottság ítélet, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P és C-219/00 P, EU:C:2004:6, 81. pont).
- 62 Annak értékelése érdekében, hogy valamely vállalkozás ténylegesen elhatárolódott-e, a kartell többi résztvevőjének az érintett vállalkozás szándékával kapcsolatos értelmezése meghatározó annak mérlegelése tekintetében, hogy e vállalkozás valóban el kívánt-e határolódni a jogellenes megállapodástól (Archer Daniels Midland kontra Bizottság ítélet, C-510/06 P, EU:C:2009:166, 120. pont).
- 63 Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a „nyilvános elhatárolódás” fogalma olyan ténybeli helyzetnek felel meg, amelynek fennállását a Törvényszék esetről esetre állapítja meg, az elé terjesztett bizonyos egybeesések és valószínűsítő körülmények figyelembevételével, valamint a releváns bizonyítékok és valószínűsítő körülmények összességének átfogó értékelését követően. Amennyiben a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, továbbá az általános jogelveket, valamint a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani. E mérlegelés tehát, eltekintve a bizonyítékok elferdítésétől, nem minősül a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (lásd ebben az értelemben: Comap kontra Bizottság ítélet, C-290/11 P, EU:C:2012:271, 71. pont).
- 64 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 208. pontjában a vitatott dokumentumok elemzésére támaszkodva először is elismerte, hogy kétségek voltak azzal kapcsolatosan, hogy a Toshiba a bécsi találkozó után részt vesz-e a jogsértésben, és hogy a kartellben részt vevő feleknek a fellebbező részvétele nélkül nem fűződött érdekük a *gentlemen's agreement* fenntartásához.
- 65 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 209. pontjában azt a következtetést vonta le a vitatott dokumentumokból, hogy a Toshibának a kartellben való jövőbeni részvételének, illetve a kartell fenntartásának kérdését egy későbbi találkozón kellett megvitatni.
- 66 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 211. pontjában megállapította, hogy a vitatott dokumentumokból kitűnően a bécsi találkozón részt vevő vállalkozások, köztük a Toshiba, megerősítették a *gentlemen's agreementet*, és azon projektek bejelentésének szabályait, amelyek ennek a kartellnek a körébe tartoztak.
- 67 Amint az a jelen ítélet 56. pontjában már említésre került, a Törvényszék a bizonyítékok mérlegelése alapján a megtámadott ítélet 213. pontjában ennél fogva arra következtetett, hogy a Toshiba a bécsi találkozó során nem határolódott el végérvényesen a kartelltől, tekintettel többek között a projektek bejelentésének a *gentlemen's agreement* által előírt szabályainak megerősítésére.
- 68 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a harmadik jogalap második részével a Toshiba lényegében arra igyekszik rávenni a Bíróságot, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítéletben a bizonyítékokra vonatkozóan elvégzett mérlegelését a sajátjával helyettesítse.
- 69 Ennél fogva, és mivel – amint az a jelen ítélet 58. pontjában megállapításra került – a vitatott dokumentumok vizsgálata nem utal semmilyen nyilvánvaló elferdítésre, a harmadik jogalap második részét el kell utasítani.

– A harmadik jogalap harmadik részéről

- 70 A harmadik jogalap harmadik részével a Toshiba lényegében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy arra a következtetésre jutott, hogy a Toshiba a bécsi találkozótól a zürichi találkozóig tartó időszakban részt vett a *gentlemen's agreementben*, anélkül hogy megvizsgálta volna, hogy a fellebbező ténylegesen részt vett-e ezen a találkozón, megsértette a személyes felelősség elvét.
- 71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a vállalkozás versenyellenes célú találkozón való részvétele olyan vélelmet keletkeztet e részvétel jogellenességét illetően, amelyet e vállalkozásnak kell megdöntenie olyan nyilvános elhatárolódás bizonyításával, amelyet a kartell többi résztvevőjének ekként kell észlelnie (Total Marketing Services kontra Bizottság ítélet, C-634/13 P, EU:C:2015:614, 21. pont).
- 72 A jelen esetben meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 218. pontjában megállapította, hogy a fellebbező annak bizonyítására irányuló kifogásai, hogy a zürichi találkozóig nem vett részt a kartellben, hatástalanok.
- 73 A Törvényszék e következtetést arra a körülményre alapította – utalva a megtámadott ítélet 205–214. pontjában szereplő értékelésére –, hogy a Toshiba a bécsi találkozó során nem határolódott el a kartelltől, és hogy ez utóbbi találkozón a résztvevők megállapodtak, hogy a következő, azaz a 2003. május 15-i és 16-i zürichi találkozó alkalmával megtárgyalják a fellebbezőnek a *gentlemen's agreementben* való jövőbeli részvételét.
- 74 E megállapítás döntő jelentőségű, mivel – amint az a jelen ítélet 66. pontjából kitűnik – a bécsi találkozó során az azon résztvevők, köztük a Toshiba is, megerősítették a *gentlemen's agreementet*, és azon projektek bejelentésének szabályait, amelyek ennek a kartellnek a körébe tartoztak.
- 75 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőnek a zürichi találkozón való részvétele nem releváns annak megállapításához, hogy a kartellben való részvétele fennmaradt az ez utóbbi találkozóig.
- 76 Következésképpen a harmadik jogalap harmadik részét el kell utasítani.
- 77 Ennélfogva a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

- 78 Negyedik, a bírság alapösszegének meghatározására vonatkozó jogalapjával a Toshiba arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta helyesen a 2006. évi iránymutatás 18. pontját, különösen a „releváns földrajzi piac [...] (amely túllépi az EGT határait)” fogalmának vonatkozásában. Ugyanis, noha a kartell kizárólag az EGT és Japán területét érintette, a Törvényszék – annak érdekében, hogy megfelelő módon tükrözze a felek jogsértésben betöltött szerepének súlyát – figyelembe vette a hálózati transzformátorgyártók világszerte történő részeseledését. Ellenben, mivel a jogellenes kartell célja az EGT és Japán piacainak védelme, a Toshiba lényegében úgy véli, hogy a Törvényszéknek kizárólag e területeken kellett volna figyelembe vennie a piaci részeseledéseket a bírság alapösszegének kiszámítása érdekében.

- 79 A Toshiba szerint, ellentétben a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 276. pontjában szereplő megfontolásaival, a világszintű piaci részesedések figyelembevétele csupán akkor lett volna igazolt, ha az EGT piacára való belépésnek nem lettek volna akadályai. Ugyanis ilyen, a jelen esetben is fennálló akadályok esetén a japán gyártók nem tudnak ezen a területen ugyanolyan mértékű piaci részesedést szerezni, mint amilyennel világszinten rendelkeznek.
- 80 A Toshiba továbbá azt állítja, hogy mivel minden egyes földrajzi piacnak megvannak a maga sajátosságai, a Törvényszék hibát követett el, amikor a megtámadott ítélet 288. pontjában úgy ítélte meg, hogy az elfogadott módszer olyan jellegű, amely figyelembe veszi „a piacra lépés azon esetleges akadályait, amelyek a világpiac különböző földrajzi szegmenseiben fennállhatnak”.
- 81 A Bizottság a jelen jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 82 Negyedik jogalapjával a Toshiba lényegében a 2006. évi iránymutatás 18. pontjának téves értelmezésére hivatkozik, amennyiben a Törvényszék megerősítette a Bizottság azon elemzését, amely szerint a jelen esetben az e rendelkezésben szereplő „releváns földrajzi piac [...] (amely túllépi az EGT határait)” nemcsak az EGT és Japán területére, hanem az egész világra is kiterjedhetett.
- 83 Először is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a 2006. évi iránymutatást az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok alkalmazásának keretében az általa hozott határozatok átláthatóságának és objektív jellegének biztosítása érdekében fogadta el. Ez a rendelkezés különösen arra irányul, hogy biztosítsa a bírság kellően elrettentő jellegét, ami igazolja az érintett vállalkozás gazdasági erejének figyelembevételét (Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ítélet, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 142. pont). A bírság ezen, a 2006. évi iránymutatás 4. pontjában hangsúlyozott, kellően elrettentő hatásának biztosítása indokolja ugyanis a szankcionált vállalkozás fizetőképességének figyelembevételét (lásd ebben az értelemben: YKK és társai kontra Bizottság ítélet, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 85. pont; Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ítélet, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 143. pont).
- 84 Ennélfogva a Bizottságnak az adott ügy összefüggéseire, valamint az 1/2003 rendelet által létrehozott szankciórendszer célkitűzéseire tekintettel kell minden egyes esetben mérlegelnie az érintett vállalkozásra kifejtetni szándékozott következményt, és figyelembe kell vennie e vállalkozásnak a jogsértés elkövetése időszakában fennállt tényleges gazdasági helyzetét tükröző forgalmat (lásd: Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ítélet, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 144. pont).
- 85 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy azon jogsértések vonatkozásában, amelyeknek a területi kiterjedése nem haladja meg az EGT területét, a 2006. évi iránymutatás 13. pontja úgy rendelkezik, hogy a kiszabásra kerülő bírságok alapösszegének meghatározásához alkalmazandó eladások értéke a jogsértéssel összefüggésben lévő, a vállalkozás által értékesített áruk és szolgáltatások eladásának értéke. E pont célja az, hogy a vállalkozással szemben kiszabott bírság kiszámításának a kiindulópontja egy olyan összeg legyen, amely tükrözi a jogsértés gazdasági jelentőségét és e vállalkozás abban való viszonylagos súlyát (lásd ebben az értelemben: Dole Food és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ítélet, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 148. pont).
- 86 Hasonlóképpen a 2006. évi iránymutatás 18. pontja, amikor eltér az ugyanezen iránymutatás 13. pontjában szereplő földrajzi terület meghatározásától, azt a célkitűzést követi, hogy a lehető legmegfelelőbb módon tükrözze a szóban forgó vállalkozás jogsértésben betöltött szerepének súlyát és gazdasági erejét, annak érdekében, hogy a bírságnak kellően elrettentő jelleget biztosítson.

- 87 A jelen ügyben a „releváns földrajzi piac [...] (amely túllépi az EGT határait)” fogalmának olyan értelmezése, amely kizárólag a jogellenes kartell által érintett területeket venné figyelembe, ellentétes lenne a 2006. évi iránymutatás 18. pontjában szereplő célkitűzéssel, valamint egyébiránt az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjával is.
- 88 Ugyanis, amint arra a Bizottság a válaszbeadványában hivatkozott, ha kizárólag az EGT-ben történt értékesítéseket vették volna figyelembe, a Toshibával szemben egyáltalán nem szabtak volna ki bírságot, mivel ez a társaság a Bizottság által alkalmazott referenciaévben nem végzett értékesítést az EGT-ben. Ezenkívül, még ha figyelembe is vették volna a Japánban történt értékesítéseket, az ilyen megközelítés figyelmen kívül hagyta volna, hogy a *gentlemen's agreementben* részt vevő felek világszinten működő hálózattitranzformátor-gyártók. Ugyanis, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 275. pontjában megjegyezte, „a *gentlemen's agreementnek* az volt az eredménye, hogy az érintett vállalkozások világszintű versenyképességét nem használták fel az EGT piaca érdekében”. Ennélfogva az érintett földrajzi területnek erre a két területre való korlátozása nem tükrözte volna megfelelő módon a vállalkozás súlyát a kartellben, és nem biztosította volna a bírság elrettentő jellegét.
- 89 Meg kell továbbá jegyezni, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának a 153. pontjában hivatkozik – kizárólag Japánnak vagy az EGT területének figyelembevétele lényegében azt eredményezte volna, hogy a *gentlemen's agreement* résztvevőit jutalmazta volna a jogellenes kartell feltételeinek tiszteletben tartásáért, amely kartell pontosan azt írta elő, hogy a feleknek tartózkodniuk kell bármely értékesítéstől a másik vállalkozáscsoport területén.
- 90 E megfontolásokra tekintettel arra a következtetésre kell jutni, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 282. és 292. pontjában megerősítette a bírságok alapösszegének a Bizottság által a jelen esetben alkalmazott számítási módszerét.
- 91 A fentiekre tekintettel a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 92 A fenti megfontolások összességéből következően a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 93 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Toshibát, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a jelen fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Toshiba Corporationot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások